

Meegaan of vooruitgaan

In het Hebreeuws is een van de meest voorkomende werkwoorden het werkwoord 'gaan'. En aparte vorm wordt meestal vertaald met 'wandelen', hoewel misschien de vertaling 'heen en weer gaan' beter is. Het wordt van God gezegd als hij in de hof van Eden 'wandelt'.

Als er sprake is van het gaan van meerdere personen wordt dit op twee manieren aangegeven: 'Gaan/wandelen **met iemand**', of 'gaan / wandelen **vóór iemand uit**'.

Zo wordt van Henoeh en Noach gezegd in Genesis 5:22 en 24, respectievelijk Genesis 6:9, dat zij met God gingen/wandelden.

Tegen Abraham zegt God in Genesis 17:1 dat deze voor Hem uit moet gaan/wandelen.

Opvallend is dat koning Hizkia in 2 Koningen 20:3 (= Jesaja 38:3) van zichzelf zegt dat hij vóór God uit gegaan was/ gewandeld had.

Het is veiliger om aan iemands hand te gaan dan voor iemand uit te lopen. Als men vooruitloopt bestaat de kans dat men een andere weg kiest dan de gene met wie men gaat. Henoeh en Noach liepen dit risico niet. Net als leerlingen die precies nadoen wat hen geleerd is. Als men voor de andere uitgaat bestaat de kans dat men verkeerde keuzes maakt. En toch is dit juist wat God van kinderen van hem verwacht. Ook al bestaat de mogelijkheid dat God later zal zeggen dat ze een verkeerde keus gemaakt hebben, alles beter dan gedwee te volgen. God verlangt niet van ons dat we foutloos leven, dat we geen misstappen moge maken. Nee, Gods diepste verlangen is dat we als zelfstandige mensen onze weg gaan, wetend dat we dat voor Gods aangezicht mogen doen.

Want het woordje 'vóór' is letterlijk 'voor het aangezicht van'. God kijkt toe hoe wij als zijn kinderen onze weg zoeken in het leven, en fouten maken hoort daar ook bij.

Lukas, Mei 2024